

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11Csp/221/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216286
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8118216286.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobkyne: L. M., V. X.X.XXXX, P. Y., Y. XX, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátka kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o primerané finančné zadostučinenie a prísl. takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 50 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.
- III. Žalobkyňa m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ale len z prisúdenej istiny.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 22.11.2018 sa domáhala primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.287,35 Eur podľa § 3 ods. 5 vety tretej zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Nárok odôvodnila tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 29Csp/53/2016 bola ako spotrebiteľka v postavení žalobkyne úspešná žalobou o zdržanie použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Odcitovala časť odôvodnenia rozsudku zo dňa 30.6.2017, z ktorého vyplýva, že súd vyhodnotil spornú dohodu o zrážkach zo mzdy ako absolútne neplatný právny úkon pre nedostatok jej určitosti vo vzťahu k zabezpečovanej pohľadávky a z dôvodu neuvedenia platiteľa mzdy. Uviedla, že žalovaný po započítaní poplatku jej poskytol reálne úver vo výške 1.284,25 Eur zmluvou o revolvingovom úvere z 28.3.2014. Žalovaný chcel od nej prostredníctvom zrážok zo mzdy získať sumu 1.287,35 Eur, hoci dohoda o zrážkach zo mzdy bola neplatná a preto aj primerané finančné zadostučinenie požadovala v tejto sume.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil pre nesplnenie zákonných predpokladov uplatneného nároku. Rozhodnutie, na ktoré žalobkyňa odkazuje nie je rozhodnutím o porušení ustanovení určených na ochranu spotrebiteľa, keďže súd posúdil dohodu o zrážkach zo mzdy ako neplatnú podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a teda nie je splnená podmienka úspešného uplatnenia práva určeného na ochranu spotrebiteľa podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Z podanej žaloby nevyplývajú žiadne také skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zabezpečenia ako spôsobu zavŕšenia ochrany spotrebiteľa.

3. Žalovaný poukázal aj na to, že žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie aj v konaní 13Csp/186/2018. Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline 11Co/159/2015 účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinnosti zo strany

dodávateľa. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je na mieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobovanie do viacerých rovnako znamená, že sa má multiplikovane poskytovať resp. vôbec či má takto vznikáť primerané finančné zadosťučinenie. Samotné zadosťučinenie je chápané ako forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti. Namietal aj výšku uplatneného nároku, ktorú považoval za neprimeranú, keďže žalovaná suma zodpovedá približne finančnej náhrade bolestného za 70 bodov stredne ťažkého úrazu alebo náhrade za približne 65 dní väzobného stíhania podľa zákona č. 514/2003 Z.z. V závere navrhol spojenie vecí s konaním 13Csp/186/2018, o ktorom však súd nerozhodoval vzhľadom na to, že podľa § 166 ods. 1 CSP tento procesný návrh bolo potrebné podať v konaní 13Csp/186/2018, ktoré bolo začaté skôr podaním žaloby ešte dňa 3.10.2018.

4. Žalobkyňa právo na repliku k vyjadreniu žalovaného nevyužila.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, spismi tohto súdu 29Csp/53/2016, 13Csp/186/2018, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 28.3.2014 uzavreli strany formulárovú zmluvu o revolvingovom úvere pod č. XXXXXXXXXXXX. Jej predmetom bolo poskytnutie úveru žalobkyňi vo výške 1.500 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 70,01%. Žalobkyňa sa zaviazala úver splatiť 42 mesačnými splátkami po 80,37 Eur. V ten istý deň bola uzavretá na samostatnej listine dohoda o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka na zabezpečenie pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy.

7. Listom zo dňa 12.7.2016 žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, pričom svoju pohľadávku vyčíslil na 1.287,35 Eur.

8. Žalobou zo dňa 22.8.2016 žalobkyňa sa domáhala zdržania sa použitia tejto dohody o zrážkach zo mzdy. Konanie sa viedlo na tomto súde pod sp. zn. 29Csp/53/2016. Uznesením č.k. 29Csp/53/2016-26 zo dňa 13.9.2016 súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. Neskôr bol vyhlásený aj rozsudok vyhovujúci tejto žalobe a to pod č. k. 29Csp/53/2016-64 zo dňa 30.6.2017. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že súd napadnutú dohodu považoval za absolútne neplatnú podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie podstatných náležitostí vyplývajúcich z § 551 Občianskeho zákonníka. Mal totiž za to, že v dohode mal byť uvedený aj platiteľ mzdy a že v nej nie je určito vymedzená zabezpečená pohľadávka, keďže obsahuje len sumu poskytnutého úveru bez špecifikácie príslušenstva. Súd tiež konštatoval, že v zmluve o revolvingovom úvere bola uvedená nesprávna výška úrokovej sadzby, správny údaj je 26,08% p.a. a teda úroky sú v súlade so zásadou dobrých mravov. V závere rozsudku súd poukázal na to, že strany neuzavreli písomnú dohodu o výške RPMN vzhľadom na kontraktačný proces podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v zmluve neboli tiež uvedené predpoklady pre výpočet RPMN, čo je povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. a preto úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona. Z toho vyvodil záver, že sporná dohoda o zrážkach zo mzdy okrem istiny úveru zabezpečuje aj neexistujúcu pohľadávku k jeho príslušenstvu. Keďže odvolanie podané nebolo, rozsudok nadobudol právoplatnosť 19.8.2017.

9. Z tej istej úverovej zmluvy žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 805,37 Eur a žiadala tiež vysloviť neprijateľnú zmluvnú podmienku ohľadom dohody o poskytnutí služby v súvislosti s poplatkom za možný odklad splátok. Tejto žalobe bolo vyhovené rozsudkom č.k. 25Csp/31/2016-30 zo dňa 16.2.2017, právoplatným 27.12.2017. V dôsledku tohto rozsudku žalobkyňa uplatnila voči žalovanému ďalší nárok na primerané finančné zadosťučinenie žalobou z 4.10.2018. Konanie sa vedie pod sp. zn. 13Csp/186/2018. Žalobu odôvodnila nielen tým, že v zmluve bola uvedená spomínaná neprijateľná zmluvná podmienka, ale aj tým, že žalovaný v zmluve o úvere neuviedol jeho konečnú splatnosť, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, preto žalovaný bol zaviazaný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu medzi reálne poskytnutým úverom 1.284,25 Eur a úhradami žalobkyne 2.089,62 Eur. V uvedenej veci ešte rozhodnuté nebolo.

10. Žalobkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu potvrdila, že tento nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňovaný v spore 11Csp/221/2018 žiada z

dôvodu, že súd v predchádzajúcom spore 29Csp/53/2016 vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

11. Súd vo veci už raz rozhodol rozsudkom č.k. 11Csp/221/2018-48 zo dňa 22.2.2019, ktorým žalobu zamietol z dôvodu nesplnenia zákonného predpokladu v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pre priznanie nároku, keďže v predchádzajúcom spore bola síce žalobkyňa úspešná, ale nie z dôvodu porušenia noriem na ochranu práv spotrebiteľa, ale z dôvodu všeobecnej právnej úpravy konkrétne preto, že súd vyhodnotil dohodu o zrážkach zo mzdy ako absolútne neplatnú podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

12. S týmto názorom nesúhlasil súd druhej inštancie, ktorý v dôsledku odvolania žalobkyne zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil na nové rozhodnutie uznesením sp. zn. 4Co/48/2019 zo dňa 21.5.2019 podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, aj keď k takémuto postupu neboli podľa názoru súdu prvej inštancie splnené všetky zákonné podmienky. Odvolací súd uviedol, že základ nárok je v tomto prípade daný.

13. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátaná na ďalšie konanie a nové rozhodnutie súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

14. Súd je teda viazaný vyššie uvedeným právnym názorom súdu druhej inštancie a preto sa sústredil už len na posúdenie výšky nároku.

15. Je nepochybné, že žalobkyňa pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy so žalovaným mala status spotrebiteľa a že išlo o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

20. Významné pre posúdenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je to o aké vážne porušenie práva spotrebiteľa išlo. Musí sa vychádzať z konkrétnych skutkových okolností, prihliadať na závažnosť a intenzitu protiprávneho konania žalovaného, intenzitu trvania a rozsahu nepriaznivých následkov.

21. Súd v tomto spore je viazaný tým, na základe čoho žalobkyňa daný nárok uplatnila, v danom prípade to bola neplatná dohoda o zrážkach zo mzdy pre jej neurčitosť - nedostatočné vymedzenie zabezpečenej pohľadávky, ktorá podľa súdu v predchádzajúcom spore musí byť splatná, ďalej pre nedostatočné vymedzenie príslušenstva pohľadávky a neuvedenie platiteľa mzdy. Týmto vymedzením porušenia práva spotrebiteľa (hoci súd prvej inštancie nezdieľal názor odvolacieho súdu, že nemusí ísť o porušenie noriem spotrebiteľského práva) je súd viazaný pri rozhodovaní tohto nároku.

22. V rozpore s odôvodnením predchádzajúceho rozsudku vo veci 29Csp/53/2016 súd zastáva názor, že v dohode o zrážkach zo mzdy nemusí byť uvedený platiteľ mzdy, z ustanovenia § 551 Občianskeho zákonníka to nevyplýva a navyše by to ani nebolo logické, pretože ak by platiteľ mzdy bol obligatórnu náležitosťou dohody znamenalo by to, že pri jeho zmene, ktorá je bežná, by už táto dohoda nebola platná a účinná, čo nemožno považovať za logické. Nie je možné súhlasiť ani s tým, aby muselo ísť o splatnú pohľadávku, čo opäť nemá logické opodstatnenie, splatnosť pohľadávky sa vyžaduje len pri realizácii dohody. Iný výklad by znamenal, že by pri uzatvorení úverovej zmluvy ani nebolo možné zvoliť túto zákonnú formu zabezpečenia pohľadávky, keďže pohľadávka by ešte nebola splatná. Súd druhej inštancie však uviedol, že základ nárok je daný, preto je pre súd prvej inštancie problematické rozhodnúť o jeho výške, keď tento názor nezdieľa. Navyše žalovaný požiadala zamestnávateľa žalobkyně o realizáciu zrážok zo mzdy listom z 11.7.2016 (č.l. 7 v spise 29Csp/53/2016) a hneď 13.9.2016 súd vydal neodkladné opatrenie o povinnosti zdržať sa použitia tejto dohody, ktoré sa stalo vykonateľným 22.9.2016, teda následky tejto dohody pre žalobkyňu neboli žiadne prípadne minimálne.

23. Opäť súd pripomína, že z tej istej úverovej zmluvy, ktorá bola zabezpečená spomínanou dohodou o zrážkach zo mzdy žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 805,37 Eur, keďže súd v inom spore - 25Csp/31/2016 rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia v tejto sume zo strany žalovaného žalobkyně, predstavujúcej rozdiel medzi úhradami žalobkyně a poskytnutým úverom. Aj tento rozsudok je určitou formou zadostučinenia žalobkyně a preto za všetkých vyššie uvedených okolností, keďže súd musel v zmysle pokynu odvolacieho súdu nejaký nárok priznať, rozhodol o primeranom finančnom zadostučinení vo výške 50 Eur a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

24. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V danom prípade výška prisúdenej istiny závisela od úvahy súdu a preto súd vychádzal zo záveru, že žalobkyňa bola v spore úspešná a z toho dôvodu jej súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania, ktorý sa však bude odvíjať len od výšky prisúdenej istiny.

25. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.